

24 Απριλίου 2020

Ένα έτος σε καραντίνα, χωρίς διαδίκτυο!

/ [Επικαιρότητα](#)

Η Κιβωτός του Νώε.

Γράφει ο Αναστάσιος (Τάσος) Μ. Ιωαννίδης

Πρώην καθηγητής πανεπιστημίου των ΗΠΑ*

Πάει ένας μήνας από τότε που κλείστηκα στο σπίτι, μακριά από την εργασία μου και στερημένος από τα εστιατόρια, τα παντοπωλεία, τις συνεστιάσεις, τις συναυλίες, τις γιορτές, τις συναντήσεις με φίλους. Ο περιορισμός είναι δύσκολος για κάθε άνθρωπο, αφού ακόμη και οι πιο εσωστρεφείς ανάμεσά μας παραμένουν κοινωνικά όντα.

Πασχίζω να φέρω στο νου μου πράγματα για τα οποία εξακολουθώ να είμαι ευγνώμων. Δόξα τω Θεώ, παραμένουμε όλοι υγιείς, γεγονός καθόλου αμελητέο σε τέτοιους καιρούς. Έχω την οικογένειά μου μαζί μου. Τα απαραίτητα τρόφιμα και τα φάρμακά μας παραδίδονται στην πόρτα μας, κι έστω κι αν δεν ανταποκρίνονται πάντα επακριβώς στην πρώτη μας επιλογή, είναι τουλάχιστον άφθονα... Επιπλέον, έχω το διαδίκτυο για ενημέρωση και διασκέδαση, ή για να κρατάει το μυαλό μου απασχολημένο.

Σκέφτομαι με συμπόνια άλλους, πολλούς, ανθρώπους που ζουν μόνοι στον κόσμο, στερημένοι ίσως τρεχούμενου νερού ή και τροφής σε μερικές περιπτώσεις, χωρίς ψυχαγωγία ή πληροφόρηση. Πάντα υπάρχουν και χειρότερα.

Για μένα, το χειρότερο ήταν μια Μεγάλη Εβδομάδα κι ένα Πάσχα χωρίς ακολουθίες

και μυστήρια. Κατέφυγα, λοιπόν, στις υπηρεσίες ζωντανής τηλεοπτικής ροής, για να παρακολουθήσω μερικές ακολουθίες. Ήσαν όλες κεκλεισμένων των θυρών, μπροστά σε αδειανούς σκάμνους (στασίδια), κι ένοιωθα βαριά την καρδιά μου, ενώ ο νους μου περιεφέρετο σχεδόν ανεξέλεγκτος. Πρέπει νάναι κανένας άγιος για να μπορεί να συγκεντρωθεί παρακολουθώντας τέτοιες ακολουθίες. Πειθαρχία σε τέτοιο βαθμό, δυστυχώς, δεν είναι ακόμη και δικό μου χαρακτηριστικό, όσο κι αν προσπαθώ να την κατακτήσω.

Δεν βλέπω κανένα θετικό σ' αυτόν τον κατ' οίκον περιορισμό μας, καθώς οι εκκλησίες παραμένουν κλειστές, χωρίς λαϊκούς. Σκέφτομαι δυνατά για να με ακούσει η γυναίκα μου: «Πως είναι δυνατόν να είναι θέλημα Θεού να μένουμε μακριά από τους ναούς, ιδιαιτέρως κάτω από τέτοιες συνθήκες, που μας κάνουν να χρειαζόμαστε την εκκλησία περισσότερο από ποτέ άλλοτε»;

Δεν της πήρε πολύ χρόνο να μου προσφέρει την δική της απάντηση: «Σκέψου, απλώς, τους δικαίους σε ανάλογες περιπτώσεις, ή και σε χειρότερες καραντίνες, όταν υπέφεραν πολύ χειρότερα από μας»!

Έχει δίκαιο.

Ο Νώε, η σύζυγός του, οι γιοι και οι νύφες του ήταν το πρώτο μου παράδειγμα. Πολλοί νομίζουν πως βρισκονταν στην Κιβωτό για 40 μόνο ημέρες, ενόσω ο κατακλυσμός συνεχιζόταν. Η Αγία Γραφή, όμως, καθιστά σαφές ότι ήσαν υποχρεωμένοι να περιμένουν μέχρι να υποχωρήσουν τα νερά. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που μας δίνει, ο Νώε και η οικογένειά του παρέμειναν στην Κιβωτό για ένα ολόκληρο έτος και δέκα ημέρες. Χωρίς εκδρομές, χωρίς μανάβικο, χωρίς συναντήσεις με φίλους, χωρίς διαδίκτυο, αλλά με νερά, πολλά νερά. Ο θάνατος τους περιτριγύριζε, πτώματα επέπλεαν δεξιά κι αριστερά, άνθρωποι, ζώα, περιουσίες, όλα τσακισμένα.

Πολύ σκέφτομαι τον Νώε τις μέρες αυτές, μαζί με τις πλημμύρες που έβλεπε, την πλήξη που ένοιωθε, την βρώμα που ανέπνεε από την Κιβωτό που ήταν γεμάτη ζώα. Οπωσδήποτε δεν ήσαν εύκολες οι μέρες του.

** Δρ. Πολιτικός Μηχανικός, Μάστερ στην Ποιμαντική Θεολογία (Πανεπιστήμιο του Μπαλαμάντ, 2002), Ιεροψάλτης, Σύμβουλος έρευνας στα οδοστρώματα (Υπουργείο Αμόνης, ΗΠΑ).*

[page_end]

Ο δίκαιος Ιωσήφ.

Ο δίκαιος Ιωσήφ μεταφέρθηκε ως σκλάβος στην Αίγυπτο. Στερήθηκε την θέρμη της δικής του οικογένειας, και δεν υπήρχε στην ξενητεία κάποιος που συμμεριζόταν την πίστη του στον αληθινό Θεό για να προσευχηθούν μαζί. Κι όμως, παραμένοντας δίκαιος και πιστός στη διάρκεια της πολύχρονης απομόνωσής του, αξιώθηκε να προσφέρει συγχώρεση στους αδελφούς του, μαζί με τις προμήθειες που θα τους κρατούσαν στη ζωή.

Από την άλλη, κατά τη διάρκεια της Εξόδου, οι υιοί Ισραήλ παρέμειναν εσώκλειστοι μόνο για μια νύκτα, αλλά με την αγωνία του Αγγέλου του Θανάτου που σεργιάνιζε απ' έξω. Μόνη τους προστασία ήταν το αίμα του αμνού πάνω στις πόρτες τους.

Η εικόνα εκείνης της νύχτας μιλά στην ψυχή μου για την τωρινή μας κατάσταση. Εμείς κλεισμένοι μέσα, ο θάνατος απ' έξω, κι η προστασία μας λίγος αγιασμός από τα Θεοφάνεια.

Ο Βασιλιάς Μανασσής, ο μεγαλύτερος ίσως αμαρτωλός της Παλαιάς Διαθήκης, αυτός που είχε προσφέρει τον ίδιο το γιο του ανθρωποθυσία σε ειδωλολατρικό είδωλο, μεταφέρθηκε τελικά αλυσοδεμένος στην εξορία από τους Ασσυρίους

εισβολείς, μακριά από το Ναό, χωρισμένος από τον λαό του. Μολαταύτα, σ' αυτήν του την απομόνωση, εμπνεύσθηκε την προσευχή μετάνοιας που διαβάζουμε στο Απόδειπνο, ένα πνευματικό αριστούργημα, απόσταγμα καρδιάς συντετριμμένης και τεταπεινωμένης.

Οι άγιοι Τρεις Παίδες.

Οι Σεδράχ, Μισάχ κι Αβδεναγώ δεν ετέθησαν μεν σε κατ' οίκον περιορισμό, τους απαγορεύθηκε όμως η λατρεία του αληθινού Θεού, είτε κατ' ιδίαν είτε μαζί με ομοεθνείς τους. Παρά ταύτα, στις δύσκολες εκείνες μέρες θριάμβευσαν, ακόμα και μέσα στην καίσιμη κάμινο του πυρός.

Ούτε στον Δανιήλ επιτρεπόταν να λατρεύσει τον Θεό του Ισραήλ, κατά μόνας ή στην κοινότητά των ομοπίστων του. Ωστόσο, εξακολούθησε να προσφέρει ανελλιπώς τις προσευχές του στο Θεό, τρεις φορές την ημέρα, μπροστά στο ανοικτό παράθυρό του. Συνέχισε, μάλιστα, να το πράττει για μια ολόκληρη ζωή απομόνωσης, μακριά από την πατρίδα του και το λαό της, διαπράττοντας έτσι ποινικό αδίκημα, και θέτοντας τον εαυτό του σε κίνδυνο φρικτού θανάτου στον λάκκο των λεόντων.

Κλείνω τα μάτια και φαντάζομαι το πηχτό σκοτάδι, ακούω τους βρυχηθμούς των πεινασμένων θηρίων, νοιώθω τα μέλη μου να παραλύουν δεμένα με χοντρές αλυσίδες. Στ' αλήθεια, τα δικά μου βάσανα μοιάζουν με σχολική εκδρομή.

Οι άγιοι απόστολοι Πέτρος, Παύλος και Ιωάννης, περιορίστηκαν και κατ' οίκον και στις φυλακές αλυσοδεμένοι. Εντούτοις, κατά την διάρκεια του περιορισμού τους έκαναν θαύματα και συνέγραψαν μερικά από τα σημαντικότερα ιερά βιβλία όλων των εποχών.

Κατακόμβες Μήλου.

Προχωρώντας και πέραν της εποχής των Γραφών, σκέφτομαι τους αγίους στις κατακόμβες, οι οποίοι τελούσαν υπό την καθημερινή απειλή του μαρτυρίου, καθώς λάτρευαν σε στενές σήραγγες που θα ενέπνεαν κλειστοφοβία σχεδόν σ' όλους μας. Ωστόσο, θριάμβευσαν στο στάδιο, ο ένας μετά τον άλλον.

Μνημονεύω την Αγία Μαρία την Αιγυπτία, που μετάλαβε μόνο μια φορά στη ζωή της πριν συναντήσει τον Ζωσιμά, ο οποίος την είδε να περπατάει πάνω στο νερό.

Δεν ξεχνώ και τους πάμπολλους μοναχούς, οι οποίοι σε κάθε εποχή προσευχόντουσαν κι εξακολουθούν να προσεύχονται για την ειρήνη και την ευστάθεια του κόσμου, καθώς βρίσκονται μακριά από ναούς, και μάλιστα για παρατεταμένα χρονικά διαστήματα.

Αναπολώντας τις εμπειρίες αυτού του νέφους μαρτύρων, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η παρούσα κατάσταση, πρωτοφανής κι επώδυνη όπως είναι, μοιάζει με μια ανάπαυλα προσωρινή και σχετικά άνετη.

Εξακολουθώ ν' απολαμβάνω πολυτέλειες ανήκουστες πριν από ένα αιώνα, όπως το πλυντήριο, το στεγνωτήριο, ο φούρνος μικροκυμάτων, η κατ' οίκον διανομή τροφίμων, το διαδίκτυο.

Πάνω απ' όλα έχω την τεράστια ευλογία μιας στοργικής οικογένειας, διαθέτω πρόσβαση σε πολλούς πνευματικούς πόρους, όπως εικόνες, Βίβλοι, ιερά βιβλία και μάλιστα στις υπηρεσίες ζωντανής τηλεοπτικής ροής.

Ίσως ο πραγματικός κίνδυνος που αντιμετωπίζω δεν είναι η στέρηση, πάνω στην οποία θριάμβευσαν τόσοι και τόσοι μεγάλοι και μικροί άγιοι, που αναφέρονται καθημερινά στο διαδικτυακό συναξάριο.

Ίσως η μεγαλύτερη απειλή προέρχεται από την μεγάλη πολυτέλεια που εξακολουθώ ν' απολαμβάνω, η οποία με θέλγει μακριά από τον ιερό και παραγωγικό χρόνο της μοναξιάς και της προσευχής.

Είθε ο Θεός να μας ελεήσει όλους σ' αυτήν την εποχή του πειρασμού.

<https://bit.ly/352iy9Q>